

sentationē alterius q̄ habet examinare, vt quādo ad Archidiaconum spectat, de offi. Archi. c. ad hęc, & tunc p̄t excipere, ut hic, & punit Archi. 24. dist. c. q̄n. Quandoq; ordinavit p̄ se. falio non presentante, & tunc dic̄, si q̄ris an successor admittere possit, vel opponere, & dic̄ qd̄ sic. Si autē v̄d̄ idē qd̄ nō, de iure secundum quosdā, et si postea ad notitiā ei⁹ deuenit, dum mō id prius per examinationē scire potuerit, de clā. despo. c. fi. Alii quod sēper de equitate admittitur, ne indignus promoueat, de ret. c. cum adeo, & isti diuinant. Hoc verum, q̄n̄ opponitur crimen, secus si irregularitātē, vel illiteraturam præcedentem, vel sequentem examinationē opponant, q̄a non admittitur, sed cogitur prouidere, de temp. ord. c. vel non est, q̄a talis de facili dispensationem obtinebit, de filiis presb. c. veniēs, & c. p̄posuit. Nō ob. si dicat, qd̄ delictū prædecessoris nō noceat successori, & sic successor nō dēt obligari, q̄a est sp̄ale hoc casu, vt successor obligetur, sed dic̄ qd̄ hæc obligatio non surgit ex delicto, sed surgit ex equitate, qua induci quod opprobrium est, qd̄ i opprobrium cleri medicare cogat clericus in sorte dñi assumptus. ¶ Quæro an per illam formam, qua mandat prouideri in aliqua ecclesiarū diocesis, possit prouideri in aliqua ecclesia cathedrali? gl. hic dicit q̄ sic, vt hic, fatet tñ q̄ non poterit prouideri in aliqua platura, sed hoc videtur falsum in c. quis, de præb. lib. vi. Sol. q̄rium loquitur in literis gr̄a. hic q̄n̄ mandatur in forma iustitiæ, q̄a venit executive ad obligationē, q̄ principaliter respicit ecclesiā cathedralē, ideo r̄r regulatur s̄m naturam p̄cedētis obligationis. Vnde in gl. ibi, cathedrali. hoc verū quando mandatur prouideri in forma iustitiæ. quia mandatū intelligitur s̄m formā prioris obligationis surgentis ex ordinatione, q̄ s̄mpt̄ se extendit ad ecclesiā ordinatā, de nb. c. cum s̄m. vbi autē mandat prouideri in forma gratiæ, dic̄ vt de præb. ca. quis. 8 li. vi. ¶ Quæro quid si dicatur. prouideas in aliqua ecclesiarū diocesis Bonon. an poterit prouideri in aliqua ecclesia ciuitatis? Gl. dicit q̄ non, quia per clausulā illā non cōprehenduntur ecclesie ciuitatis. sup. de refer. c. Rodolphus. No. gl. quæ extendit illud c. ad beneficia, & vide Docto. de offi. or. c. i. & gl. de re. permu. c. vno. li. vi. Et per illum possit dici, q̄ gl. n̄a procedit in literis gr̄a, secus in literis iustitiæ, & sic d̄ beat̄ intelligi gl. n̄a. Quæro quid est dicere. Promouere ad titulū? dicit Io. An. id est ad nomē alicuius ecclesiæ vel beneficii. De hoc noīe titulus. vide de elec. c. dudum. ii. de of. Archi. ca. fi. ¶ Quæro de modo procedendi in beneficiis? dicit Inn. q̄ proceditur summarie, & non exigitur litis contestatio, nec q̄ libellus detur in scriptis, sed sufficit q̄ impetrat dicat executori, Domine supplic, vt exequamini mandatū vobis iniunctū, & si nihil opponatur, p̄cedetur s̄c̄m formā rescripti, de ref. c. si quando, & c. cū dilecta, de præb. c. c. pro illorū, & idē si friuola exceptio opponatur, de præb. c. dilectus. iii. de concess. præb. c. cum nostris. Si vero aliquid opponatur rōnabile, illud examinabitur, & executio suspēdetur, de ref. c. constitutus. de app. c. dilectus. sed & super receptione proposita prius lis contestabit, de ren. c. veniēs. & de hoc plene in sum. de exceptio. S. quando. sub S. hæc de dilatoriis. ver. pen. & vltimo, & p̄ Roffredum in libello, tit. an plures p̄bendā. S. & primo videamus, & per Compo. s. de ref. ca. mandatū. Io. Host. in loco præallega. dicit, q̄ si agat̄ ex iure ante rescriptū, dēt lis contestari, q̄a tunc iudex non est m̄reus executor, sed pro iudice h̄r, ideo lis contestāda, alleg. de præb. c. cum cam, c. dilecto, & c. cum iam dudū, vbi fuit lis cōtestata. vbi autem i literis ius creatur, ille executor appellatur. vnde p̄t p̄cedere lite non contest. de ref. c. ad aures, & c. constitutus, & de p̄b. c. cum s̄c̄m, & d. c. dilectus, & c. per illorū, & c. vacate, & de præb. c. proposuit, & multa alia in quibus patet, q̄ in beneficiis lis non cōtestatur. Vnde concludit, q̄ cum non sit omnino rescriptū contentiosum, tunc rescriptum d̄ executorium, quando i⁹ creatur in rescripto, & hic assumit naturam executoris, q̄a non exigitur li. contest. in hoc aut̄ assumit naturam contentiosā, q̄ legitimæ exceptiones omnino sunt admittendæ, vt hic, & in c. veniēs, sup. de renun. & de ref. c. constitutus, & de off. dele. c. ex parte, quod non facit alius merus executor, & hoc placet. Quod est contra practicam executorum, qui nullam volunt admittere exceptionē, & dicit q̄ ad hoc non arētantur ad admittendas eas. Nec ob. q̄ tales non debeant admittere nisi notorias, vt patet ex no. de ref. c. cum contingat, q̄a ibi loquitur de alio executore, ut ibi dixi. Vl. per literam ibi, non credimus & c. dicit Host. q̄ non est veri

simile, q̄ aliquis episcop⁹ violet canones, licet quādoq; sec⁹ faciat, de temp. ord. c. vel non est, & est arg. pro iudice p̄senti mi, de quo de renun. c. in p̄sentia. & ibi no. de hoc. Itē q̄ omnia p̄sumantur solenniter acta, ff. de proba. Lab ea parte, in fi. quod no. quia dicit q̄ in extraiudicialiter gestis p̄ modum potestatis, p̄sumitur super titu. vide quod not. de eo qui fur. or. rece. c. si. per Innocen. de accusatio. capitu. super his, & de dolo & contuma. c. cum dilectus, & de elect. c. innotuit.

ADDITIO.

¶ Litis conte. Adde Do. de Ro. deci. suis. de li. contest.

SUMMARIUM.

¶ Sacerdos incontinenti, quod assumptus est ad ordinem sacerdotalem, tenetur dicere officium.

CAP. XIII.



Cum sit ars. Minus idoneus ad sacerdotium promoueri, vel ad regimen animarum assumi non debet. h. d. In prim. & in fi. ponit causam statuti. Secundo ponit statutum, ibi, dist. c. Tertio poenam comminatur, ibi, Quoniam. Casus literalis. P̄cipit papa, ut episcopi diligenter instruant, & informant illos, quos promouent ad sacerdotiū per se, uel per alios viros idoneos super diuinis officiis, & ecclesiasticis sacramētis. quod si de cetero rudes & ignaros promouerint, & ordinatores & ordinati grauiter puniuntur, quoniam meli⁹ est paucos bonos, quam multos malos, habere ministros. Bcr. No. i. qd̄ est ars artium regimen animarum. Not. ii. quod episcopi debent esse diligentes per se, uel per alios, vt informant promouendos ad ordines in sciētia ministradorum ordinum, & diuinorum officiorū. ¶ No. iii. ar. quod eo quod aliquis est sacerdos, i. in sacro ordine constitutus, arctetur scire, & consequenter dicere diuinum officium. No. iiii. quod ignorantia de facili comprehenditur, seu deprehenditur in examinatione. No. tex. ibi, sanctius, cōtra multitudinem ignorantium sacerdotum, & est argumētum quod melius est habere paucos intelligentes scholares, quā multos, & ignorantes. Item no. qd̄ constituo de ignorantia, & indignitate promoti, simul constat de delicto promotis. Vltimo no. illam auctoritatem, Si cęcus. Opp. quod non episcopus, sed archidiaconus habet examinare, vt patet de offi. Archi. c. ad hęc. Solu. examinationem bene facit Archidiaconus, vt ibi, sed instructionem facit solus episcopus. Per hoc dicit Inn. quod nō excusatur episcopus ab hac instructione, licet ibi Archidiaconus examinauerit, q̄ q̄ posset dici, quod hęc decr. procederet, quando in ecclesia non est Archidiaconus. per quē dicit qd̄ si examinatur quis de speciali mandato alterius, quod examinans prouidere non tenetur, sed mandans, secus si ex officio, de quo sup. c. prox. Melius videtur dicēdum, quod hęc distinctio non habet locum quo ad prouisionem ecclesiæ, quē nunquam prouidere debet nisi digno. Sed dato qd̄ sit indignus, ei prouidēdo, nunquid est licitum qd̄ secundum distinctionem p̄dictā, puniatur ordinans? dic̄ vt no. in dicta decreta. ad hęc, & in sum. de scr. S. quando. uer. quęlibet. ubi Host. videtur tenere quod propter examinationē factam p̄ Archidiaconum non excusetur Episcopus a poena promouentis indignum, quia Episcopus, si velit examinare potest, uel saltem examinationi interesse. & sic, quia sua interest, ideo punitur, si indignum examinet, de elec. c. nihil unde dicit, qd̄ uellet difficere tex. expressum pro illis, q̄ dicunt episcopum excusari a poena. Quæro de ratione, quare est ars artium regimen ecclesiarum? gl. dicit qd̄ alię artes ordinantur in finem corporis. xii. q. i. c. p̄cipimus. ista autem ordinatur in finem anime. Secundo quæro an ostensa indignitate promoti simul cludatur indignitas, & delictum promouentis? gl. dicit qd̄ sic. 8 i. dist. c. tantis Daniel, & hoc q̄a non potest ignorare p̄glarus vitam subdiri, de reg. iu. c. quamuis hoc restringit verum, quando examinat per se, secus si p̄ alium all. de offi. Arch. cap. ad hęc. Host. contra. p̄ illa quę dixi. sup. tex. debet n. considerare p̄sonam, cui cōmittitur, si alias reputat habitus, fidelis, & bonus, ita qd̄ Episcopo aliqua nō possint imputari pro negligentia, vel culpa in committendo excusatur, pro hoc facit gl. in c. ad hęc. inf. de offi. Arch. si nō potest imputari qd̄ i dubio p̄sumo, nisi aliud pateat, excusetur. nā potest esse qd̄ cōmittēs non fuerit in culpa, ut l. denuncial. se. S. querit. de adul. & pro tanto dicit per illam legem, quod Panor. super secunda primi. H 2 sen-